

Situl Natura 2000 Munții Rodnei ROSPA0085 se află în regiunea biogeografică alpină, în nordul Carpaților Orientali în Munții Rodnei. Cred că este interesant de văzut cum arată documentul oficial de suport al protecției păsărilor zonei – prin includerea teritoriului în rețeaua Natura 2000... ca SPA înființat pe baza Directivei Păsări a Uniunii Europene. Adică, ar fi de analizat calitatea datelor, gradul de profesionalism în privința exactității sau lipsei de exactitate în utilizarea termenilor, coerența sau lipsa de coerență în privința textului, calitatea în ceea ce privește perceperea/ descrierea contextului general, suprapunerea datelor din text peste cele cunoscute despre realitățile geografice din teren șamd.

Suprafața sitului este de 54.832 hectare, cuprinse altitudinal între 595 și 2303 metri (2.284 metri conform formularului standard... greșit), cu o medie altitudinală de 1398 metri: 18% din suprafața sitului sunt în județul Maramureș iar 82% se află în județul Bistrița-Năsăud. Coordonatele din Formularul Standard sunt N 47° 31' 47" E 24° 48' 25". În privința caracteristicilor generale ale sitului, mare parte a teritoriului este acoperit de păduri (păduri de conifere 43%, păduri de amestec 18%, habitate de păduri – păduri în tranziție 4%), pe lângă care mai există pajiști naturale pe 20%, pășuni pe 3%, iar 12% sunt acoperite de tufișuri și tufărișuri. În Formularul Standard se arată (greșit de multe ori...): „Alte caracteristici ale sitului: Parcul Național Munții Rodnei este cea mai întinsă arie protejată din nordul Carpaților Orientali, având o suprafață de 46.339 ha. Importanța acestei arii protejate se datorează atât geologiei și geomorfologiei munților, cât și prezenței a numeroase specii de faună și floră, endemite și relicte glaciare. Prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1949/1932, reconfirmat prin Legea nr. 137/1995 a fost înființată Rezervația Științifică Pietrosu Rodnei (182 ha) iar în anul 1979 aceasta a fost declarată Rezervație a Biosferei în cadrul Programului Omul și Biosfera – Paris – patronat de Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură. Pe nucleul acestei rezervații, ulterior prin Legea nr. 5/2000 a fost înființat Parcul Național Munții Rodnei, care este arie naturală protejată de interes național și internațional, fiind încadrat conform clasificării I.U.C.N. în categoria a II-a – Parc Național – Rezervație a Biosferei.” La ora actuală, cea mai mare arie protejată din nordul Carpaților Orientali nu mai este Parcul Național Munții Rodnei cu 46.339 ha, ci Parcul Natural Munții Maramureșului, așa cum apare în Hotărârea nr. 2.151 din 30 noiembrie 2004 privind instituirea regimului de arie naturală protejată pentru noi zone, act legislative emis de Guvernul României și publicat în Monitorul Oficial nr. 38 din 12 ianuarie 2005, unde, la Parcuri Naturale, apare V5 – Munții Maramureșului cu 148.850 hectare, arie protejată care avea deja o bază legală la nivel județean prin HCJ 220/10.07.2003. Formularul Standard pentru SPA Rodnei a fost completat în decembrie 2006 și actualizat în ianuarie 2011; data confirmării ca sit SPA este octombrie 2007; deși la realizarea Formularului Standard în decembrie 2006... deja era greșit să crezi că în nordul Orientalilor cea mai mare arie protejată

este Parcul Național Munții Rodnei (“Parcul Național Munții Rodnei este cea mai întinsă arie protejată din nordul Carpaților Orientali”), din moment ce Parcul Natural Munții Maramureșului exista deja în 2004... interesant este că această greșeală din text nu a fost remediată nici la revizuirea din 2011... nici până azi – la fel ca multe alte aberații din aceste documente oficiale. Ai avea tendința să crezi că cei care fac aceste documente ce devin Lege, au ceva capacitate intelectuală... dar din păcate, când te uiți la rezultate, începi să ai dubii destul de serioase. Faptul că mai scapă unele mici greșeli, cred că este inevitabil și uman... dar a uita de existența celui mai mare Parc Natural din țară... este oarecum jalnic.

Speciile de păsări enumerate în anexa I a Directivei Păsări (Directiva Consiliului 2009/147/EC) care sunt menționate în Formularul Standard al acestui SPA sunt: –
cuibăritoare rezidente (sedentare): ciocănitoarea cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*) 40-60 perechi, ciocănitoarea cu trei degete (*Picoides tridactylus*) 150-180 p., ciocănitoarea neagră (*Dryocopus martius*) 70-90 perechi, huhurezul mare (*Strix uralensis*) 35-45 p., minunița (*Aegolius funereus*) 120-150 p., ciuvica (*Glaucidium passerinum*) 35-50 p., acvila de munte (*Aquila chrysaetos*) 2-3 p., ierunca (*Bonasa bonasia*) 220-280 p., cocoșul de munte (*Tetrao urogallus*) 180-200 indivizi (se trec indivizi și nu perechi deoarece această specie nu formează perechi – având comportament de reproducere unde masculii și femelele au o scurtă relație în perioada de rotit).

– cuibăritoare oaspeți de vară: prundărașul de munte (*Charadrius morinellus*) 0-2 perechi, muscarul gulerat (*Ficedula albicollis*) 2500-3000 p., muscarul mic (*Ficedula parva*) 300-400 p., sfrânciocul roșiatic (*Lanius collurio*) 200-300 p., viesparul (*Pernis apivorus*) 10-20 p., barza neagră (*Ciconia nigra*) 1-3 p., caprimulgul (*Caprimulgus europaeus*) 30-40 perechi.

În analiza acestei liste de specii din Formularul Standard al SPA Munții Rodnei, este de remarcat că deși în text se afirmă: “cocoșul de mesteacăn probabil cu cele mai mari efective din țară”, totuși, pe lista de specii cocoșul de mesteacăn nici nu apare menționat. Totodată, a nu menționa buha mare (*Bubo bubo*) sau șerparul (*Circaetus gallicus*) ca specii cuibăritoare în acești munți – este destul de aberant, mai ales dacă în Formularul Standard de la SPA Munții Maramureșului cu habitate relativ asemănător-prielnice se arată prezența lor. Se simte cumva cam cât de “la plezneală” au fost completate aceste formulare.

În Formularul Standard se arată (cu multe greșeli gramaticale, termeni greșiți, confuzii șamd): „Calitate și importanță: C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 7 specii. Minuniță (*Aegolius funereus*), ciuvică (*Glaucidium passerinum*), cocoș de munte (*Tetrao urogallus*), cocoș de mesteacăn (*Tetrao tetrix*), ieruncă (*Bonasa bonasia*), ciocănitoare de munte (*Picoides tridactylus*), acvilă de munte (*Aquila chrysaetos*). Regiune montană cu păduri întinse de conifere (și păduri mixte), care include și regiuni alpine cu pajiști

Scris de dr. Peter Lengyel
Miercuri, 27 Mai 2015 20:43 -

naturale și jnepenișuri. Mare parte a sitului propus se află în Parcul Natural cu același nume, o parte în Parcul Natural Munți Maramureșului, iar o parte nu este protejat pe moment. Situl a fost extins către nord și est pentru a include cât mai multe zone bune pentru Tetraonide, din care amândouă specii sunt reprezentate cu efective foarte importante, iar cocoșul de mesteacăn probabil cu cele mai mari efective din țară. Pădurile întinse găzduiesc populații importante din două specii de bufnițe, ierunca și ciocănitoarea de munte. Cuibărește și acvila de munte, iar efective mari ating și ciocănitoarea neagră și muscarul gulerat. În anul 2002 lângă lacul glaciar Lala a fost observat prundărașul de munte (*Charadrius morinellus*) cu comportament teritorial. Impactul uman este puțin important și se referă mai ales la exploatarea forestieră și intensificarea turismului.” În Formularul Standard se mai arată: „Vulnerabilitate: 1. turismul necontrolat; 2. turismul în masă; 3. lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere; 4. vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; 5. vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare; 6. practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motor de cross, mașini de teren; 7. amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului a speciilor periclitare; 8. distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor; 9. adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci; 10. deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului; 11. prinderea păsărilor cu capcane; 12. scoaterea puilor pentru comerț ilegal; 13. braconaj; 14. defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari; 15. tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii; 16. arderea vegetației (a miriștii și a pârlomagelor).”

Desigur, există diferite greșeli și inadvertențe, spre exemplu când se zice „în Parcul Natural cu același nume” este vorba de fapt de un parc național... Rodnei... nu de un parc natural. Când în Formularul Standard se face afirmația că în SPA Rodnei “cocoșul de mesteacăn probabil cu cele mai mari efective din țară”... este o afirmație care este în conflict brutal cu cele afirmate în Formularul Standard de la SPA Munții Maramureșului „Situl se suprapune în cea mai mare parte cu limitele Parcului Natural Munții Maramureșului, care deține toate efectivele de Tetrao tetrix din România”... dar în acest caz greșeala se află cel mai probabil în Formularul Standard al SPA Munții Maramureșului. Când acestea sunt datele oficiale, atât de contradictorii, se poate constata cam care este nivelul de percepție asupra dinamicii populațiilor, a realităților naturale șamd.

Limitele acestui SPA se suprapun în mare parte cu cele ale Parcului Național Munții Rodnei – în zona de nord, de vest și de sud; pe lângă teritoriul Parcului Național, suprafața SPA-ului mai include o zonă cu păduri, stâncării și pășuni alpine aflate la est/ sud-est de Parcul Național. Dacă privești pe ortofotoplanuri spre exemplu limitele din extremitatea de sud-est a acestui SPA, vei observa ușor că habitatele care se află în afara SPA nu sunt cu nimic mai puțin valoroase decât cele care sunt în interiorul SPA... doar că era nevoie de a trasa niște limite pe câte o vale, pe câte o culme șamd. În Formularul Standard al SPA se face afirmația conform căreia înălțimea maximă a zonei este atinsă la 2284 metri... dar dacă te uiți pe hartă vezi că

SPA-ul include și vârful Pietrosul Mare – de 2303 metri... cel mai înalt vârf al Carpaților Orientali. Totodată, în Formularul Standard se arată: “Mare parte a sitului propus se află în Parcul Natural cu același nume, o parte în Parcul Natural Munți Maramureșului, iar o parte nu este protejată pe moment.”... o afirmație care nu se regăsește și în realitățile trasate pe hartă, unde situl nu se suprapune deloc peste Parcul Natural Munții Maramureșului. De multe ori se poate avea impresia că cei care au scris textele despre diferitele arii protejate de pe la noi și cei care au trasat limitele în GIS erau grupuri diferite, sau mai dur decât atât nu cunoșteau locurile și caracteristicile lor geografice nici măcar la modul general.

Există o mare suprapunere a Situl Natura 2000 Munții Rodnei ROSPA0085 cu ROSCI0125 Munții Rodnei. Relațiile sitului cu alte arii protejate desemnate la nivel național sau regional sunt: Parcul Național Munții Rodnei acoperă 86,08% din sit, Rezervația Naturală Izvoarele Mihăilesei, cod 2.223 acoperă 0,77% din sit, Rezervația Naturală Peștera și Izbul Izvorul Albastru al Izei, cod 2.582, acoperă 0,09% din sit, Rezervația Naturală Piatra Rea, cod 2.589, acoperă 0,95% din sit, Rezervația Naturală Bila-Lala, cod 2.711, acoperă 0,72% din sit.

Avem o serie întreagă de acte normative pe baza cărora este protejată acest teritoriu. Situl Natura 2000 ROSPA0085 Munții Rodnei a fost constituit prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1.964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. La asta se adaugă Hotărârea de Guvern – HG 1284 din 2007, privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică drept parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România; publicat în Monitorul Oficial al României nr. 739 din 31 octombrie 2007. Mai avem și Ordinul Ministrului Mediului și Pădurilor nr. 2387/2011 pentru modificarea Ordinului Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Documentul principal este reprezentat de Formularul Standard al sitului cuprins în cadrul Hotărârea de Guvern HG nr. 971 din 2011 pentru modificarea și completarea H.G. nr 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Harta sitului este disponibilă pe harta digitală a României (raster și vector), 1:50000, Stereo 1970, iar limitele sunt disponibile în format digital ESRI .shp, în proiecție națională Stereo 1970. Harta limitelor în format shape, în sistemul de coordonate Stereo 70, la scara 1:5000 este atașată HG nr. 971/2011 pentru modificarea HG nr. 1284/ 2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei

Situl Natura 2000 SPA Munții Rodnei (Autor: dr. Peter Lengyel)

Scris de dr. Peter Lengyel
Miercuri, 27 Mai 2015 20:43 -

ecologice europene Natura 2000 în România. Harta este cuprinsă în Baza de date Natura 2000 a Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.

AUTOR ©

[dr. Peter Lengyel](#)

O galerie impresionanta de poze gasiti pe blog-ul sursa.

SURSA:

[Peter Lengyel blog](#)